

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД

**“Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського”**

кафедра філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності

МАТЕРІАЛИ

VI Міжнародної конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених

**“КОНЦЕПТИ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ СУЧАСНОГО
СУСПІЛЬСТВА”**

(Одеса, 22-23 травня 20235 року)

Одеса -2025

УДК: 1:403:316.6 (08)

Концепти соціокультурної трансформації сучасного суспільства //
Матеріали VI Міжнародної конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених «Концепти соціокультурної трансформації сучасного суспільства» (Одеса, 22-23 травня 2025 р.) 189 с.

Рецензенти:

Голубович Інна Володимирівна – доктор філософських наук, професор, завідувачка кафедри філософії Одеського національного університету імені І. І. Мечнікова

Єременко Олександр Михайлович – доктор філософських наук, професор кафедри філософії Національного університету «Одеська юридична академія»

- Збірник матеріалів VI Міжнародної конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених «Концепти соціокультурної трансформації сучасного суспільства» вміщує матеріали, які досліджують соціокультурні засади трансформацій ціннісної сфери життєдіяльності суспільства; соціокультурні трансформації молодіжного соціуму; соціокультурні трансформації освітнього середовища; культуру бізнесу в умовах соціокультурної трансформації сучасного українського суспільства; філософію менеджменту соціокультурної діяльності у контекстуальному полі глобальних трансформаційних процесів. Рекомендовано для науковців, педагогів, докторантів, аспірантів, студентів.

Ухвалено до друку та розповсюдження мережею інтернет вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський державний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», протокол № 17 від 26 червня 2025 р.

«Концепти соціокультурної трансформації сучасного суспільства»

22-23 травня 2025 року

ОРГКОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Голова:

А. В. Красножон – ректор Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», доктор історичних наук, професор.

Заступники голови:

Копусь Ольга Антонівна – перший проректор з навчальної та науково-педагогічної роботи Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», доктор педагогічних наук, професор.

Музиченко Ганна В'ячеславівна – проректор з наукової роботи Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д. Ушинського», доктор політичних наук, професор.

Борінштейн Євген Русланович – доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

Члени оргкомітету:

Лісеєнко Олена Василівна – доктор соціологічних наук, професор кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності, завідувач історико-філософського відділення Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

Петінова Оксана Борисівна – доктор філософських наук, професор кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

Атаманюк Зоя Миколаївна – доктор філософських наук, професор кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

на філософське (метафізичне) і фізичне: перше вивчає форми буття, друге – приховані причини.

Отже, індуктивна логіка Бекона є не лише методологічним інструментом наукового пізнання, а й універсальною моделлю аналізу соціальних процесів. Вона дає змогу виявляти глибинні чинники функціонування суспільства, очищати соціальне мислення від «ідолів» і на основі фактичного досвіду будувати шлях до осмисленого, обґрунтованого розвитку.

Список використаних джерел:

1. Коваль І. М. Френсіс Бекон – видатний новатор і пропагандист науки. *Juris Europensis Scientia*. Випуск 5, 2021. С. 9–11.
2. Ф. Бекон: ідея емпіризму. URL: https://stud.com.ua/26743/filosofiya/bekon_ideya_empirizmu
3. Френсіс Бекон: Перший філософ-практик, і тому не філософ взагалі. URL: <https://echaftud.org/френсіс-бекон-філософ-практик-і-тому-н/>
4. Юркевич О. М. Наукова індукція Ф. Бекона: історія та сучасність. URL: https://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/18841/1/Urkevich_tezi%2019.pdf

Секція 6. Проблемні питання менеджменту соціокультурної діяльності

Дімітрова Ольга Анатоліївна – здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, четвертого року навчання ОПП «Менеджмент соціокультурної діяльності» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського, м. Одеса, Україна.

Науковий керівник: **Лісєнко Олена Василівна** – доктор соціологічних наук, професор кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д. Ушинського», м. Одеса, Україна.

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В СУЧАСНОМУ МУЗЕЙНОМУ ПРОСТОРІ

В сучасному суспільстві інформаційні технології (ІТ) відіграють ключову роль у змінах соціокультурної сфери, зокрема в роботі музеїв. Результати наукових досліджень свідчать про те, що цифровізація виступає не лише як засіб модернізації, але і як самостійний напрямок розвитку музейної діяльності, що впливає як на внутрішні процеси організацій, так і на спосіб взаємодії з аудиторією [2, с. 140].

Сучасні інформаційні технології охоплюють такі аспекти музейної діяльності, як внутрішні процедури (облік, зберігання, каталогізація експонатів), зовнішні взаємодії (формування онлайн-виставок, віртуальних турів, просування в соціальних мережах) [1]. Завдяки інформаційним технологіям музеї набувають більшої відкритості, доступності та інклюзивності. Використання цифрових інтерфейсів і мультимедійних рішень підвищує доступність музейних продуктів для осіб з особливими потребами. Важливим напрямком є розробка систем, що ґрунтуються на принципах універсального дизайну.

Крім того, сучасні відвідувачі прагнуть до емоційного залучення. У відповідь на це музеї переходять від концепції «пасивного зберігання» до створення інтерактивного середовища, яке включає елементи гейміфікації, персоналізації та занурення, такі як AR/VR, мобільні додатки тощо.

Як зазначають К. Москаленко, О. Іваницька, музейна цифровізація стикається з кількома викликами:

- брак фінансових ресурсів,
- неможливість використовувати єдині стандарти для оцифрування,
- недостатня цифрова грамотність серед працівників. [3, с. 126-132].

Але колективні зусилля держави, недержавних організацій та міжнародних партнерів поступово допомагають подолати ці перешкоди.

Відповідно до інформації ЮНЕСКО, протягом перших двох місяців після вторгнення російських військ в Україну було зафіксовано пошкодження або знищення сімдесяти церков, тридцяти історичних споруд, вісімнадцяти культурних центрів, п'ятнадцяти пам'ятників, дванадцяти музеїв і семи бібліотек [4]. У таких умовах цифрові технології виступають як засіб охорони та відновлення культурної спадщини. Віртуальні версії, цифрові архіви та 3D-моделювання надають можливість задокументувати і зберегти хоча б у цифровому вигляді знищені або втрачені артефакти.

Цифрові інструменти розширюють можливості музеїв, надаючи шанси брати участь у міжнародних проєктах та організовувати спільні онлайн-виставки. Цей напрямок підтримує культурну дипломатію, туризм та міжнародний діалог. Серед успішних прикладів застосування ІТ можна відзначити:

- віртуальні екскурсії (360°),
- доповнену реальність (AR),
- високоякісні цифрові копії артефактів,
- інтерактивні виставки.

Одже, цифрові технології вже не є чимось новим чи незвичним для музейної діяльності. Вони поступово інтегруються у щоденну практику установ культури, змінюючи як форми роботи з колекціями, так і способи взаємодії з

аудиторією. Це свідчить про початок глибокої трансформації самої суті музейного простору — з фізичного сховища артефактів він перетворюється на гнучку, адаптивну платформу комунікації та освіти. Цифровізація дає музеям можливість залишатися актуальними у мінливих умовах сучасного світу. З огляду на запити нових поколінь, які звикли до динамічного споживання інформації та високого рівня технологічної інтерактивності, музеї змушені шукати нові підходи до презентації контенту. Віртуальні тури, інтерактивні експозиції, мобільні застосунки та імерсивні технології (AR/VR) не просто прикрашають музейне середовище, а змінюють логіку сприйняття культурної інформації.

Впровадження ІТ у музеях — це не лише про технічні можливості, а насамперед про стратегію та управління. Без чіткого бачення, підготовленого персоналу, належної інфраструктури та гнучкої комунікаційної політики навіть найкращі цифрові рішення можуть залишитися недієвими. Особливої уваги потребує врахування потреб цільових аудиторій — саме вони визначають, наскільки вдалою є реалізація того чи іншого ІТ-проєкту. Цифрові інструменти в музейній сфері набувають особливого значення у контексті збереження національної культурної спадщини, особливо в умовах воєнних загроз, які постали перед Україною. Оцифрування експонатів, створення цифрових архівів та баз даних — це реальні кроки до того, щоб пам'ять про нашу історію не була втрачена навіть у разі фізичного знищення об'єктів.

Цифровізація — це також про розширення горизонтів. Завдяки їм українські музеї отримують змогу бути частиною глобального культурного простору: брати участь у міжнародних проєктах, обмінюватися досвідом, представляти свої колекції онлайн, популяризувати українську культуру за межами країни. У цьому є велика перспектива для зміцнення культурної дипломатії й формування позитивного іміджу держави.

Таким чином можна зробити висновок, що ефективне впровадження інформаційних технологій у музейний простір — це не тимчасовий тренд, а необхідність. Від того, як швидко та якісно музеї адаптуються до нових умов, залежить їхнє майбутнє як актуальних, цікавих та доступних інституцій для суспільства.

Список використаних джерел

1. Цифровізація (Діджиталізація) — що це таке, суть, визначення, навіщо потрібна та як відбувається. URL: <https://termin.in.ua/tsyfrovizatsiia-didzhytalizatsiia/> (дата звернення: 12.04.2025).
2. Тюска В., Казначеева Л. Музейний простір у сучасних реаліях вітчизняної культури. Актуальні питання гуманітарних наук. 2022. Вип. 58, т. 2. С. 138–143.

3. Москаленко, К., Іваницька, О. Цифрові технології як інструмент музейної комунікації / О.В. Наукові праці Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка – 2021 .

4. UNESCO. Damage to Cultural Heritage in Ukraine. URL: <https://whc.unesco.org/en/news/2453/> (дата звернення: 15.05.2025).

Кульбако Анастасія Василівна – магістрантка I курсу, спеціальності менеджмент соціокультурної діяльності, Національний університет «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка;

Науковий керівник – Солдатенко О. І., кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри мистецьких дисциплін Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т.Г. Шевченка.

МЕНЕДЖМЕНТ МУЗИЧНОЇ ІНДУСТРІЇ НА ПРИКЛАДІ ВУЛИЧНИХ МУЗИКАНТІВ

Вулична музика – важлива складова сучасної музичної культури, вона надає музикантам можливість безпосередньо взаємодіяти з аудиторією, демонструвати свою творчість та отримувати фінансову підтримку від глядачів. Успіх вуличного музиканта залежить не лише від його таланту, але й від ефективного менеджменту.

Організація вуличного виступу – це складний процес, який вимагає ретельної підготовки та уваги до деталей. Існують ключові аспекти менеджменту вуличних виступів:

Насамперед, при виборі місця для виступу треба урахувати:

- Прохідність: локація з високою прохідністю людей, такі як центральні вулиці, площі, парки, туристичні зони.
- Видимість: локація, що добре проглядається з різних сторін.
- Акустика: врахування акустичних особливостей місця, особливо якщо планується використовувати звукопідсилювальну апаратуру.
- Безпека: безпечні місця, де є достатньо простору для виступу та глядачів.
- Місцеві правила: місце, де вуличні виступи дозволені законодавством та місцевою владою.

Також важлива правильна взаємодія вуличних музикантів із поліцією, місцевою владою та публікою.

Для поліції:

- Наявність документів при собі, що підтверджують вашу особу.
- Дотримання правил громадського порядку.

Кульбако Анастасія, Ладонько Людмила	165
ДОСЛІДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-РЕКЛАМНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	
ПІДПРИЄМСТВА МЕТОДАМИ СТРАТЕГІЧНОГО АНАЛІЗУ	
Панова К. М., Петінова Оксана Борисівна	169
ІНДУКТИВНА ЛОГІКА БЕКОНА У ФІЛОСОФСЬКОМУ	
АНАЛІЗІ СОЦІАЛЬНИХ ПРОЦЕСІВ	
Секція 6. Проблемні питання менеджменту соціокультурної	
діяльності	
Дімітрова Ольга Анатоліївна, Лісєнко Олена Василівна	170
ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В СУЧАСНОМУ МУЗЕЙНОМУ	
ПРОСТОРІ	
Кульбако Анастасія Василівна, Солдатенко Олександр Ігорович	173
МЕНЕДЖМЕНТ МУЗИЧНОЇ ІНДУСТРІЇ НА ПРИКЛАДІ	
ВУЛИЧНИХ МУЗИКАНТІВ	
Фільварська Валерія В'ячеславівна, Петінова Оксана Борисівна	177
МЕТОДИКА РОЗРОБКИ МАРКЕТИНГОВИХ КОНЦЕПЦІЙ:	
МІЖДИСЦИПЛІНАРНИЙ ПІДХІД І ЧОТИРИВИМІРНА	
СТРУКТУРА	
Чекаліна Марія Михайлівна, Лісєнко Олена Василівна	180
ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ	
КОНФЛІКТІВ В СОЦІОКУЛЬТУРНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	